

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אשם נמי ליית?		⚡												יג.
אשם, פריך: מה להצד השוה שבהן שכן ישנן בצבור כביחיד.		!												יג.
ואיבעית אימא: צד כרת נמי פריך, וכן עזאי גמרא גמיר לה, והא דקאמר רב הונא קל וחומר, לא אמרה אלא לחדד בה תלמידיו.		!												יג.
הפסח והחטאת ששוחטן שלא לשמן, קבל והלך וזרק שלא לשמן, או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן ולשמן - פסולים.														יג.
כיצד לשמן ושלא לשמן? לשם פסח ולשם שלמים, שלא לשמן ולשמן? לשם שלמים ולשם פסח														יג.
שהזבח נפסל בארבעה דברים: בשחיטה, ובקבול, ובהילוך, ובזריקה	[רבנן]													יג.
רבי שמעון מכשיר בהילוך, שהיה אומר: אי אפשר שלא בשחיטה ושלא בקבלה ושלא בזריקה, אבל אפשר בלא הילוך, שוחט בצד המזבח וזורק.	[רבי שמעון]													יג.
המהלך במקום שהוא צריך להלך - מחשבה פוסלת, במקום שאינו צריך להלך - אין מחשבה פוסלת.	רבי אליעזר:													יג.
וקבלה מי פסלה?														יג.
(ויקרא א) והקריבו - זו קבלת הדם אתה אומר: קבלת הדם, או אינו אלא זריקה? כשהוא אומר: וזרקו - הרי זריקה אמור, הא מה אני מקיים והקריבו? זו קבלת הדם. בני אהרן הכהנים - שתהא בכהן כשר ובכלי שרת.	והתניא: [ת"ק]													יג.
מניין לקבלה שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת? נאמר כאן בני אהרן, ונאמר להלן (במדבר ג) אלה שמות בני אהרן הכהנים המשוחים, מה להלן בכהן כשר ובכלי שרת, אף כאן בכהן כשר ובכלי שרת.	רבי עקיבא:													יג.
אקפח את בניי, אם לא שמעתי הפרש בין קבלה לזריקה, ואין לי לפרש.	רבי טרפון:													יג.
אני אפרש: קבלה לא עשה בה מחשבה כמעשה, זריקה עשה בה מחשבה כמעשה. קבלו בחוץ - אינו חייב כרת, וזרקו בחוץ - ענוש כרת. קבלוהו פסולין - אין חייבין עליו, וזרקוהו פסולין - חייבין עליו. העבודה אם הטית ימין ושמאל, אני שמעתי ואין לי לפרש, אתה דורש ומסכים לשמועה. בלשון הזה אמר לו: עקיבא, כל הפרש ממך כפורש מחיין	אמר לו רבי טרפון:													יג.
לא קשיא: כאן במחשבת פיגול, כאן במחשבת שלא לשמה.	רבא:													יג.
דיקא נמי														יג.
שהזבח נפסל	דקתני:													יג.
ולא קתני מתפגל														יג.
ש"מ.														יג.
ומחשבת פיגול לא פסלה בקבלה?														יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא בזריקה בלבד, מניין לרבות שחיטה וקבלה? ת"ל: (ויקרא ו) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו לא ירצה, בדברים המביאין לידי אכילה הכתוב מדבר יכול שאני מרבה אף שפיכת שיריים והקטרת אימורין? ת"ל: (ויקרא ו) ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב, זריקה בכלל היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, לומר לך: מה זריקה מיוחדת שהיא עבודה ומעכבת כפרה, אף כל עבודה ומעכבת כפרה, יצאו שפיכת שיריים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה אלא לא קשיא, הא דאמר: הריני שוחט ע"מ לקבל דמה למחר, הא דאמר: הריני מקבל דמה על מנת לשפוך שיריים למחר.	והתניא:													יג.
ושפיכת שיריים והקטרת אימורין לא פסלה בהו מחשבה?	א"ל ההוא מרבנן לרבא:													יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא באכילת בשר, מניין לרבות שפיכת שיריים והקטרת אימורין? ת"ל: (ויקרא ז) ואם האכל יאכל, בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחת אכילת אדם, ואחת אכילת מזבח לא קשיא, הא דאמר: הריני שוחט על מנת לשפוך שיריים למחר, הא דאמר: הריני שופך שיריים על מנת להקטיר אימורין למחר.	והתני:													יג.
שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית.	ר' יהודה בריה דרבי חייא:													יג.
שמעה אילפא אמרה קמיה דרב פדא	[אילפא]													יג.
כלום למדנו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן	אמר: [רב פדא]													יג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
זבחים-כל הזבחים												
מימרא												
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול, אלא מאי אית לך למימר? מרבויה דקראי קאתיא, ה"נ מרבויה דקרא קאתי.												
בעליה זו שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת.												
כלום למדו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן.												
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול												
אין, הכל משלמים למדו, הואיל וחוץ למקומו פוסל בשלמים ושלא לשמו פוסל בחטאת, מה חוץ למקומו הפוסל בשלמים - מוציא מידי פיגול, אף שלא לשמו הפוסל בחטאת - מוציא מידי פיגול.												
מצדה תברא, מה לחוץ למקומו הפוסל בשלמים שכן נוהג בכל הזבחים, תאמר בשלא לשמו שאינו נוהג אלא בפסח וחטאת בלבד.												
אלא מאי אית לך למימר? דבר הפוסל בהן מוציאם מידי פיגול, דבר המעכב בהן מביאן לידי פיגול, הכא נמי דבר הפוסל בה מוציא מידי פיגול, דבר המעכב בה מביאיה לידי פיגול.												
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר												
בשלמא קומץ - היינו שוחט, מוליך - היינו מוליך, מקטיר נמי - היינו זורק, אלא נותן בכלי מאי ניהו?												
אילימא דדמי לקבלה												
מי דמי? התם ממילא, הכא איהו קא שקיל ורמי?												
אלא כיון דלא סגי דלא יהיב, על כרחיה עבודה חשובה היא, ה"נ כיון דלא סגי דלא עביד לה, על כרחי היינו הולכה לא, לעולם דמי לקבלה, ודקאמרת: הכא ממילא, התם איהו קא שקיל ויהיב, כיון דאידי ואידי מתן כלי הוא, מה לי ממילא מה לי קא שקיל ויהיב.												
לימא כתנאי												
טבילת אצבע מפגלת בחטאת												
לא מפגלת ולא מתפגלת												
מאי לאו תנאי היא												
לא, הא רבנן, הא רבי שמעון.												
אי רבי שמעון, מאי איריא טבילת אצבע?												